

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/326/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716214226
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5716214226.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobcu - Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému - C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. S. F. XXXX/XX, XXX XX U., o zaplatenie 6.906 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 18Csp/33/2016-133 zo dňa 3. mája 2017, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e v celom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie.

Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) zamietol žalobu (výrok I.), ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť sumu 6.906 eur, úrok 325,53 eur, vyčíslený úrok z omeškania 3,15 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 6.906 eur od 20.10.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne z nezaplatených úrokov 325,53 eur do 20.10.2016 do zaplatenia. Vo výroku II. priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % konštatujúc jeho plný úspech v spore (§ 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP).

2. Z vykonaného dokazovania zistil, že žalobca si peňažný nárok voči žalovanému uplatňuje titulom dlhu z úverovej zmluvy č. 000000000116324, ktorú žalobca ako veriteľ a žalovaný ako klient podpísali dňa 04.04.2014. Predmetnou zmluvou bol podľa názoru okresného súdu založený spotrebiteľský právny vzťah, zmluva je spotrebiteľská, z tohto dôvodu pri právnom posúdení uplatňovaného nároku postupoval podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase podpísania zmluvy) upravujúcich : práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky poskytovania, náležitosti zmluvy, spôsob výpočtu cenových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa (§ 1 ods. 1).

3. Zmluva o spotrebiteľskom úvere mala zákonom predpísanú písomnú formu v zmysle § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZSÚ“), preto na zmluvný vzťah ňou založený bolo dôvodné aplikovať aj právnu úpravu ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej iba OZ) a zákona o ochrane spotrebiteľa. Súd zdôrazňuje právny význam § 52 ods. 1 OZ zakotvujúce aj charakteristiku spotrebiteľskej zmluvy v spojení aj s § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

4. Vychádzajúc z obsahu zmluvy o úvere a VOP (všeobecné obchodné podmienky - neboli zopnuté s úverovou zmluvou, preto rozhodné bolo, že zmluva na tieto odkazovala v čl 1./1.1.) mal súd preukázané, že zmluva neobsahuje zákonom predpísané náležitosti vyžadované v ustanovení § 9 ods. 2 písm. a),

f), g), k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej ZSÚ) nadväzne potom v zmysle § 11 ods. 1, písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. okresný súd poskytnutý spotrebiteľský úver vyhodnotil za bezúročný a bez poplatkov.

5. Z obsahu zmluvy o úvere vyplynulo, že pri kolónke „druh úveru“ je uvedené pôžička, účel úveru „bezúčelový úver/splatenie záväzkov klienta“. Podľa § 9 ods. 2 písm. a) ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať o.i. náležitosti aj druh spotrebiteľského úveru. Úvery sa delia na účelové a bezúčelové. Pokiaľ v zmluve o úvere sa ako účel úveru uvádza „bezúčelový úver“ a súčasne aj ako účel „splatenie záväzkov klienta“, zákonná požiadavka § 9 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch (druh spotrebiteľského úveru) je uvedená zmatečne, neurčito a z hľadiska ust. § 37 ods. 1 OZ je dojednaním neplatným.

6. Výsluchom žalovaného na pojednávaní dňa 03.05.2017 bolo preukázané, že čerpal úver na účel splatenia svojich záväzkov vo vzťahu k tretím osobám, aj, že rozdiel mu mal byť pripísaný na jeho účet. Sám sa ale nevedel vyjadriť, aká suma úveru bola použitá na splatenie jeho záväzkov a aká suma mu bola pripísaná ako rozdiel medzi čerpanou sumou a vysporiadaním jeho záväzkov vo vzťahu k tretím subjektom, na jeho účet. Tiež sa nevedel vyjadriť ani, či suma poplatku za úver vo výške 400 eur bola odpísaná z istiny úveru, prípadne kedy sa tak stalo. O tejto okolnosti sa len domnieval, že to tak bolo. Pokiaľ žalobca odkazoval aj na VOP, neodkázal konkrétne, ktorá časť/článok VOP tvoriaci neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy obsahuje zákonom vyžadovanú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2). Vychádzajúc z uvedeného súd potom dojednanie v zmysle čl. 1.1.2. vo vzťahu k dojednaniu druhu úveru ako pôžička v spojení s účelom úveru - bezúčelový úver/splatenie záväzku klienta vyhodnotil ako neplatné dojednanie pre nezrozumiteľnosť a neurčitosť, keď ani žalovaný nevedel presne stanoviť sumu, ktorá bola určená na splatenie záväzkov žalovaného vo vzťahu k tretím subjektom. Pokiaľ je pre právny úkon predpísaná písomná forma, ako je to v súdenom prípade (§ 9 ods. 1), potom určitosť právneho úkonu musí vyplývať z listiny, na ktorej tento písomný právny úkon je zachytený a nestačí, že účastníkom zmluvy je jasné, čo je predmetom zmluvy a aké sú ich práva a povinnosti, ak to nie je spoznatelné zo samotného textu listiny. Vo väzbe na prijatý záver, vychádzajúc aj z výsluchu žalovaného na pojednávaní dňa 03.05.2017, neboli pre súd zrejmé tak z obsahu zmluvy, ako aj z VOP, ani podmienky upravujúce čerpanie úveru (§ 9 ods. 2 písm. g)). V čl. 1.1.3. zmluvy je uvedené len, že peňažné prostriedky z úveru banka poukáže na klientom určený účet uvedený v žiadosti o poskytnutie úveru, resp. v potvrdeniach. Podmienky čerpania úveru však nezodpovedajú realite, ako to vyplynulo aj z dokazovania na pojednávaní dňa 03.05.2017, keď žalovaný vypovedal, že finančné prostriedky boli čerpané za iných podmienok ako vyplýva z dojednania čl. 1.1.3. , teda, že peňažné prostriedky z úveru banka nepoukázala všetky na klientom určený účet, ale tieto poukázala tretím subjektom, veriteľom žalovaného. Ani zo zmluvy ani z VOP neboli zistené účty, na ktoré banka zaslala finančné prostriedky z úveru na splatenie záväzkov žalovaného. Žalovaný nevedel uviesť, v akom rozsahu boli finančné prostriedky poukázané na úhradu jeho záväzkov, aká suma (a či) mu bola aj časť z úveru poskytnutá na účet v zmysle uvedeného zmluvného dojednania. Na základe tejto skutočnosti potom bolo dôvodné vyhodnotiť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala podmienky upravujúce jeho čerpanie v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch.

7. Napokon súd vytkol aj, že v danom zmluvnom vzťahu zmluva neobsahovala ani náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. k) - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov... V tejto súvislosti odkázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. I keď žalovaný ako spotrebiteľ mohol dostatočne identifikovať dátumy jednotlivých anuitných splátok, nebolo však možné identifikovať splátky istiny ani z obsahu zmluvy, ani podľa zmluvných dojednaní VOP a žalobca sám ani konkrétne neodkázal, ktoré zmluvné dojednanie spĺňajú náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide o ďalší dôvod zakladajúci podľa názoru okresného súdu bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Neuvedenie výšky, počtu, termíny splátok úrokov, ako aj iných poplatkov, môže spochybníť a v danom prípade aj spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, čo do jeho výšky a pretože nie je zrejmé ani, či v anuitnej splátke je zahrnutý poplatok za úver.

8. Z obsahu zmluvy o úvere a prehľadu splácania (odkaz súdu na čl. 21 spisu) bolo preukázané, že žalobca poskytol reálne žalovanému úver vo výške 8.000 eur, žalovaný mu zaplatil celkom sumu 3.258,37 eur, s ohľadom na prijatý záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, vzhľadom na nedostatok obligatórnych náležitostí zmluvy vyžadované ustanovením § 9 ods. 2 písm. a), g), f) a k),

následne postupom podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je povinnosťou žalovaného zaplatiť žalobcovi len skutočne čerpanú sumu 8.000 eur.

9. Pri poskytnutí úveru 8.000 eur a dohodnutej doby splácania od 15.04.2014 do 15.03.2024, 120 splátok po 66,66 eur, žalovaný mal ku dňu rozhodovania súdu povinnosť zaplatiť 37 splátok (od 15.04.2014 do 18.04.2017), teda povinnosť zaplatiť sumu 2.466,42 eur. Preukázateľne zaplatil žalobcovi sumu 3.258,37 eur, na tomto základe súd vyslovil záver, že neboli splnené ani predpoklady, aby žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru postupom v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko sa žalovaný nedostal do omeškania ani ku dňu zosplatnenia úveru, ani ku dňu rozhodovania okresného súdu. Po závere o bezúročnosti úveru má žalobca zaplatené všetky splátky úveru splatné k tomuto dňu, preto žaloba bola podaná predčasne. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania (nároku na ich náhradu) okresný súd sa riadil princípom úspechu/neúspechu strán v spore a úspešnému žalovanému priznal nárok voči žalobcovi na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % aplikáciou § 255 ods. 1 v spojení s 262 ods. 1 CSP.

10. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, domáhal sa jeho zmeny, v rámci nej žiadal žalobe v plnom rozsahu vyhovieť a voči žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania (aj prvoinštančné aj odvolacie). Namietal nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom, nestotožnil sa s vysloveným záverom o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre konštatovanú absenciu zmluvných náležitostí vyžadovaných ustanovením § 9 ods. 2 písm. a), f), g), k) zákona č. 129/2010 Z.z..

11. Pokiaľ okresný súd vytýka, že v zmluve chýba náležitosť vyžadovaná ustanovením § 9 ods. 2 písm. a) - druh úveru a pokiaľ súd považuje za rozlišovací znak pre druh úveru jeho účelovosť alebo bezúčelovosť, s uvedeným nie je možné súhlasiť, keďže takéto rozlišovanie ani zo zákonnej úpravy, ani zo smernice o spotrebiteľských úveroch nevyplýva. Zákonná úprava nezakazuje ani kumuláciu viacerých účelov, prípadne dohodu o tom, že časť prostriedkov nebude účelovo viazaná. Podmienky preukázania taktiež upravujú obchodné podmienky.

12. Pokiaľ ide o náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru - táto sa uvádza v bode 3.10 OP, termín konečnej splatnosti uvádza priamo zmluva v bode 1.2. Zdôvodnenie súdu v tejto časti úplne absentuje, je tak v tejto časti nepreskúmateľné - prezentuje svoj názor odvolateľ.

13. Pokiaľ ide o náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ - celková výška a konkrétna mena spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, výška aj mena úveru sú jasne a zrozumiteľne v zmluve uvedené - z úverového účtu a zo žiadosti o čerpanie, resp. z potvrdení od veriteľov dlžníka malo byť preukázané, na aký účet a v akej výške boli prostriedky poskytnuté.

14. Pokiaľ ide o náležitosť vyžadovanú v § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, zmluva obsahuje výšku anuitnej splátky - 105,39 eur, termín splatnosti prvej anuitnej splátky - 15.04.2014, počet anuitných splátok - 120, periodicitu a termín splatnosti anuitnej splátky - mesačne v 15. deň kalendárneho mesiaca. Z toho teda vyplýva, že počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Odvolateľ odkazuje na závery rozsudku Európskeho súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia proti Kláre Bíróovej a najmä na jeho závery, v zmysle ktorých zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/EHS z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere... (ďalej len „smernica“) musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Z toho vyplýva, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ nemusia byť nevyhnutne uvedené v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach (ďalej aj ako „VOP“ alebo „VP“) alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Ďalej čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Napokon, s odkazom na čl. 10 ods. 2 písm.

h) smernice nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Na podporu týchto odvolacích argumentácií odvolateľ odkazuje aj na závery rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, č.k. 12Co/149/2016-60 zo dňa 15.02.2017, Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 6Co/68/2017-46 zo dňa 28.02.2017 a ďalšie.

15. K tvrdeniu súdu, že zo zmluvy ani z VOP neboli zistené účty, na ktoré banka zaslala finančné prostriedky z úveru na splatenie záväzkov žalovaného, odvolateľ dodal, že pokiaľ súd jeho žalobu považoval za neúplnú, ako to vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku, mal ho vyzvať na doplnenie žaloby postupom podľa § 129 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Ak tak neurobil, rozhodol o neurčitom návrhu na začatie konania (neurčitej žalobe), dopustil sa vady konania vymedzenej v § 365 ods. 1 písm. b) CSP, následne mu odňal možnosť konať pred súdom.

16. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu nesúhlasil s odvolacou argumentáciou žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci. Argumentoval, že ako pri výsluchu, aj písomnými podaniami riadne a zreteľne súdu preukázal, že neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy neboli žiadne VOP, ani sadzobník poplatkov a už vonkoncom nie akési OP, na ktoré sa zmluva neodvoláva. V žiadnom ustanovení zmluvy sa nikde nespomína ani náznakom odkaz na VOP. Tieto OP sú pravdepodobne obchodné podmienky pre úvery občanom, ktoré žalobca až teraz priložil k svojmu odvolaniu. Ustanovenia zmluvy, VOP a akýchsi OP, sú podľa žalovaného absolútne nezrozumiteľné, nejasné, zavádzajúce, neurčité, rozsiahle, prenášajúce dôkazné bremeno na spotrebiteľa, zakladajúce hrubú nerovnováhu pri uplatňovaní práv spotrebiteľa. Zo zmluvy nie je vôbec zrejmé, že pôžička je spotrebiteľským úverom a ani druh spotrebiteľského úveru. Žalovaný označuje za zmätočný - výraz uvedený v zmluve „bezúčelový úver/splatenie záväzkov klienta“. Jemu ako spotrebiteľovi nie je zrejmé, či znak „/“ , teda lomka, znamená v spojení „a“ , „alebo“ , „resp.“ ... alebo má odkazovať na nejakú poznámku pod čiarou so znením: nehodiace sa prečiarknite. Žalovaný tvrdí, že nemá žiadny dokument o tom a nie je zrejmé ani z výpisu z účtu, na ktorý účet mal byť úver poukázaný, koľko prostriedkov šlo na splatenie ktorých jeho predchádzajúcich záväzkov a v akej výške, aká bola reálne poskytnutá výška úveru, keďže na jeho účet prišla iná suma, nižšia, ako bola dohodnutá v úverovej zmluve.

17. Žalobca v prípade doby trvania zmluvy (písm. f) ...) a termínu konečnej splatnosti sa odvoláva na bod 3.10 OP, ktoré neboli nikdy súčasťou zmluvy, tie predložil žalobca až teraz, tento dokument v zmluve nie je označený. V zmluve v odstavci 1.2 je uvedená „splatnosť úveru“, z čoho však vôbec nie je zrejmé, že ide o konečnú splatnosť alebo o predčasnú splatnosť, alebo splatnosť určitej časti, splatnosť splátky a podobne. Termín „konečná splatnosť“ sa v zmluve nenachádza. Túto alternatívu žalobca zneprehľadňuje v odstavci 2.2. zmluvy uvádzaním „klient je oprávnený splatiť úver alebo jeho časť predčasne“, zrejmosť, určitosť a zrozumiteľnosť ani v tejto časti nie je, lebo „predčasná splatnosť“ nie je daná do protikladu k dátumu „konečnej splatnosti“, nakoľko sa takýto termín „konečná splatnosť“ v zmluve nenachádza. Zákon č. 129/2010 Z.z. v § 9 písm. f) termín konečnej splatnosti priamo vyžaduje.

18. Aj v prípade konštatovanej absencie celkovej výšky úveru ako zmluvnej náležitosti vyžadovanej v § 9 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. bolo rozhodnutie správne. Súd vychádzal z jasnej skutočnosti pri dokazovaní, že údaj zo zmluvy o výške úveru a reálne poskytnutej výške úveru na účet, ako aj spôsob čerpania, nie je v súlade so zmluvou. Na jeho účet nikdy nebola poskytnutá dohodnutá výška úveru a jemu naozaj nie je zrejmé, aké sumy a kde boli odoslané. Pre zreteľnosť, zrozumiteľnosť a jednoznačnosť by bolo správne poskytnúť dohodnutú zmluvnú výšku úveru na účet uvedený v úverovej zmluve a následne aj pre správnosť až z poskytnutej celej výšky dohodnutého úveru realizovať úhrady poplatkov a ďalšie platby, z ktorých by z výpisu bolo zrejmé, v akej výške a kam boli odoslané.

19. Podľa § 9 písm. k) ZoSÚ sa vyžaduje uvádzanie výšky, počtu a termínov splátok istiny; výšky, počtu a termínov splátok úrokov a výšky, počtu a termínov splátok iných poplatkov, aby bolo zrejmé, ako sa budú splátky istiny a úrokov priraďovať k nesplatenému zostatku. Nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že výška, počet a termíny splátok iných poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejmé už v čase uzatvorenia zmluvy, sú uvedené v samotnom texte zmluvy. V texte zmluvy je uvedená len výška 400 eur za poskytnutie úveru, počet a termíny v zmluve uvedené nie sú.

20. Súdom konštatovaná absentujúca náležitosť zmluvy predpísaná zákonom pod písm. g), že zmluva musí uvádzať „celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho

čerpanie“, nebola nedostatkom žalobného návrhu. Súd nemal preto žiadnu povinnosť vyzvať žalobcu na doplnenie, preto jeho tvrdenia o neúplnosti žalobného návrhu označuje žalovaný za nedôvodné a irelevantné.

21. Žalovaný sa vyjadruje aj k záverom rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, zastáva názor, že tieto nie sú spôsobilé zmeniť doterajšiu rozhodovaciu prax všeobecných súdov v riešených otázkach. Poukazuje ďalej na to, že smernici nie je možné ani po rozsudku C-42/15 priznať ani priamy ani nepriamy účinok, preto je potrebné vyhodnotiť nečlenenie splátok na istinu, úroky a poplatky v zmluve za neprijateľnú spotrebiteľskú podmienku. Žalovaný cituje zo záverov rozsudku OS Prešov sp.zn. 11C/391/2015 zo dňa 05.02.2016, OS Bánovce nad Bebravou sp.zn. 6C/204/2015, OS Banská Bystrica sp.zn. 13C/64/2015 zo dňa 18.02.2016, rozsudku KS Prešov sp.zn. 17Co/280/2014, KS Žilina sp.zn. 11Co/256/2013 zo dňa 25.11.2013 a ďalšie.

22. V závere vyjadrenia sa plne stotožnil s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, odmieta odvolacie tvrdenia žalobcu a žiada potvrdenie rozsudku okresného súdu v celom rozsahu.

23. Žalobca v písomnej reakcii k tvrdeniu žalovaného, že obchodné podmienky neboli súčasťou zmluvy o úvere zo dňa 04.04.2014, odkazuje na VOP bod 25.7 - záverečné ustanovenia, v znení ktorého nadobudnutím účinnosti nového znenia VOP sa ruší a nahrádza ich naposledy účinné znenia. VOP sú zverejnené písomnou formou v slovenskom jazyku na obchodných miestach v banke a elektronickou formou na jej webovom sídle. Opakovane zdôrazňuje, že zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nestanovuje, že všetky náležitosti zmluvy musia byť uvedené v jednom dokumente, tento výklad napokon potvrdil aj rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 z 09.11.2016 (Home Credit vs. Bíróová), ktorý ustálil, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Obdobne ako v odvolaní, v nadväznosti na túto vecnú otázku cituje z rozsudku Súdneho dvora EÚ v prejudiciálnom konaní a k smernici 2008/48/ES, najmä vo vzťahu k výkladu čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 a k čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008, ďalej k čl. 23 smernice 2008/48. Mal za to, že podmienky úverovej zmluvy umožňovali žalovanému bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy splátok a v nijakom smere nespochybnili jeho možnosť posúdiť rozsah svojho záväzku. Napokon, Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 12Co/149/2016-60 zo dňa 15.02.2017 upriamením pozornosti na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová v súvislosti s výkladom čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice č. 2008/48 zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzavrel, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum týchto splátok. Napokon, zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny.

24. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený subjekt, v zákonom stanovenej lehote, proti rozsudku, ktorému je odvolanie prípustné, postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu, že je vo výroku vecne správne.

25. Krajský súd vyhodnotil odvolanie žalobcu za nedôvodné.

26. Žalobca (odvolateľ) nenamietal spotrebiteľský charakter právneho vzťahu (konštatovaný v rozsudku okresným súdom), ktorý založil so žalovaným uzatvorením Úverovej zmluvy dňa 04.04.2014, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému vo výške 8.000 eur. Nenamietal ani to, že pohľadávka, ktorú voči žalovanému uplatňuje, sa viaže (a aj vyplýva) zo spotrebiteľskej zmluvy a v rovine právnej pri posúdení opodstatnenosti žalobou uplatneného nároku treba postupovať podľa noriem spotrebiteľského práva, konkrétne režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ..., zákona č. 250/2007 Z.z. a všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, § 52 a nasledovné, upravujúce problematiku spotrebiteľských zmlúv, všetko v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, t.j. ku dňu 04.04.2014.

27. Okresný súd z vykonaného dokazovania zistil, že v posudzovanej úverovej zmluve absentujú zákonné náležitosti vyžadované v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., podrobne ich rozviedol ako v

rovine skutkovej tak aj v rovine právnej a vyargumentoval dostatočne jasne z akého dôvodu prijal záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

28. Krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, že v zmluve uvádzaný druh úveru - „bezúčelový úver/splatenie záväzkov klienta“ je zmluvnou podmienkou nejasnou, nekonkrétnou, keďže na jednej strane sa v zmluve zadefinuje druh úveru ako bezúčelový (teda bez účelového určenia), na druhej strane ako úver s charakterom účelovým, slúžiacim na splatenie záväzkov klienta. Uvedené zmluvné dojednanie je nielen neurčité, ale je aj mátaúce, spotrebiteľ už v kontraktáčnej fáze má mať kvalifikovanú vedomosť o tom, za akým konkrétnym účelom vymedzený úver mu veriteľ poskytuje, t.j. musí byť druh úveru v zmluve presne identifikovaný, takto však v súdnej veci nebolo. Táto zmluvná podmienka ako správne uzavrel okresný súd, je zmluvnou podmienkou neplatnou podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Neplatnosť tejto zmluvnej podmienky má za následok ako keby neexistovala, t.j. absenciu navyše obligatórnej zmluvnej náležitosti, ktorá je v bezprostrednej väzbe (v spojitosti) aj s absenciou ďalšej zákonom vyžadovanej obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 30.04.2014. Podľa predmetného ustanovenia totiž zmluva o spotrebiteľskom úvere musela obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie. Nejasné vymedzenie „druhu úveru“ v zmluve napokon sa premietlo aj do ďalšej okolnosti - v nejasnom zadefinovaní podmienok upravujúcich čerpanie úveru. Ak úver mal byť podľa zmluvy z hľadiska druhu zadefinovaný ako bezúčelový, tak mal byť podľa názoru odvolacieho súdu pripísaný v poskytnutej výške na účet dlžníka v celej sume, vykonané dokazovanie preukázalo, že tomu tak nebolo. Z hľadiska spôsobu a podmienok čerpania úveru ide o zmätočné zmluvné dojednanie, pretože i samotný odvolateľ tvrdí, že z úveru boli poukazované sumy na splatenie záväzkov klienta, teda úver bol použitý na konkrétny účel, v zmluve však absentuje údaj o tom, na ktorý konkrétny účet, v akej konkrétnej sume budú z úveru (dojednanej úverovej sumy vo výške 8.000 eur) poukazované finančné prostriedky na splatenie záväzkov klienta - dlžníka. Dlžník nedisponuje jasnou a jednoznačnou informáciou - údajom o tom, v akej konkrétnej výške z úveru bude suma čerpaná na splatenie jeho záväzkov, na aký účet a v akej výške bude poukazovaná, následne tak dlžník nemôže overiť ani to, v prospech ktorého účtu z jeho úveru bolo splnené a v akej výške na splatenie jeho dlhu/dlhov, respektíve, či bola celá úverová suma použitá na splatenie jeho záväzkov.

29. Vzhľadom na hore uvedené súvislosti je jednoznačné, že v posudzovanej zmluve o úvere chýbali/absentovali zákonné zmluvné náležitosti vyžadované podľa § 9 ods. 2 písm. a) a v bezprostrednej väzbe aj podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy a tieto dôvody sú postačujúce pre prijatie záveru o bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru z pohľadu ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Za tejto situácie je podľa názoru odvolacieho súdu úplne nadbytočné v súdnej veci sa zaoberať tým, či zmluva o úvere obsahuje/ neobsahuje ďalšie zákonom vyžadované náležitosti, preto sa k nim odvolací súd nevyjadroval, ich nerozoberal a nevyhodnocoval.

30. Okresný súd rozhodoval o úplnej žalobe, nebolo jeho povinnosťou vyzvať žalobcu na doplnenie žaloby o uvedenie účtov, na ktoré boli zaslané finančné prostriedky z úveru na splatenie záväzkov žalovaného. Žalobcu zaťažuje povinnosť opísať, uviesť v žalobe pravdivo všetky skutočnosti o ktoré opiera svoj nárok, teda zaťažuje ho bremeno tvrdenia. Nesplnenie bremena tvrdenia žalobcom neznamena neúplnosť žaloby ako sa mylne domnieva odvolateľ.

31. V súhrne je možné uzavrieť, že v súdnej veci žalobca podal žalobu predčasne, v konkrétne vymedzenom období súdom žalovaný voči žalobcovi pri závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru dlh zaplatil vo výške ako mal (odvolateľ výšku zaplateného dlhu mu žalovaným za obdobie vymedzené okresným súdom nerozporoval) následne tak neboli splnené podmienky ani pre zosplatenie úveru žalobcom podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

32. V súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania rozhodovanie okresného súdu má oporu v aplikovaných procesných ustanoveniach (§ 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP), rešpektuje princíp úspechu/neúspechu strán v spore.

33. V odvolacom konaní žalobca bol neúspešný, žalovaný bol úspešný v celom rozsahu, tento úspešný účastník si však trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplynulo, že by žalovanému v súvislosti s odvolacím konaním mali vzniknúť nejaké trovy. Z tohto dôvodu odvolací súd

ani žalobcovi ani žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP).

34. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.